

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avgvstini Barbosæ I. V. D. Lvsitani, Protonotarii, Et
Ivdicis Apostolici designati pro Tribunali Nunciaturæ
Hispaniæ, ac insignis Ecclesiæ Vimaransenis Thesaurarij
Maioris, Collectanea Doctorvm, Qui ...**

Barbosa, Agostinho

Venetiis, 1643

2. De prædicationis munere exequendo, & licentia Superiorum ad id
requisita.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14108

- in qua publici lectoris munere funguntur, ita sub die 14. Aprilis, 1595. decifum refert Nicol. Garc. in addit. ad d. part. 3. cap. 2. num. 85.
55. Canonico in publica Vniuersitate docenti ius Canonicum non debentur distributiones quotidianæ, si in choro non interfit, quamuis omnes redditus in solis distributionibus quotidianis consistant. ex Sel. d. loco, ubi testatur resolutum in vna Limen. 18. Decembris, 1627.
56. Canonicus absens studiorum causa percipit quidem fructus præbendæ, non autem distributiones quotidianas, quod si in huiusmodi distributionibus omnes Capituli redditus consistant, percipit etiam distributiones, dempta tertia parte; quæ inferuentibus accrescit: nullo autem casu debet ipse Canonicus percipere distributiones Missis, aut defunctorum annuerialis applicatas, ita referunt decifum Ptasec. in praxi Episcop. p. 2. cap. 3. sub num. 9. Nicol. Garc. in addit. ad d. part. 3. cap. 2. num. 253. Armendar. d. lib. 2. tit. 23. de residentia Canon. num. 8. Dolozano d. tom. 2. lib. 3. cap. 14. num. 21. Castro Palao d. §. 9. num. 13. in fine. Trullench. d. §. 9. in princ. Ego ipse d. alleg. 56. num. 18. & 19.
57. Habentes quasunque facultates percipiendi fructus beneficiorum suorum in absentia studiorum causa, nec distributiones quotidianas, eo ipso absentia tempore, nec præbendæ suæ tertiam partem in eius generis distributiones Tridentini decreti auctoritate conuersam capere possunt, vt referunt decifum Aloyf. Ricc. d. resolut. 386. num. 3. in fine. Monet. d. cap. 10. num. 24. Ego ipse d. alleg. 56. num. 19. prope fin. Absentia enim studiorum causa etiam obtenta licentia à Sede Apostolica non excusat ab amissione istius tertiæ partis, sicut nec excusat ab amissione distributionum quotidianarum, ita referunt decifum Gonzal. d. §. 7. proxi. num. 179. Armendar. d. loco, num. 123.
58. Quia, quando præbenda est tenuis, & ferè omnes fructus consistunt in distributionibus, tunc absens causa studij lucratur etiam distributiones, dempta tertia parte, vt resolut. Aloyf. Ricc. in praxi aurea, resol. 70. num. 3.
59. Quamuis in docentibus S. Scripturam, vel Theologiam, aut ius Canonicum publice in scholis, & ab Vniuersitate conductis licentiam Episcopi non requiri, referat sibi fuisse responsum Nicol. Garc. d. p. 3. c. 2. num. 559. ad 4. nec ad docendum habeant vllam temporis determinationem, sed fructus percipere possint quamdiu docuerint, secundum Monet. d. g. 10. num. 16. quem refero d. alleg. 56. num. 32. In studentibus verò huiusmodi licentiam desiderari probat text. in cap. tua fraternitatis, de elec.
- ric. non resid. & in cap. cum ex eo, de elect. lib. 6. Ita Pius IV. in sua Constit. incip. Sanctissimus, sub die 24. Nouembris 1564. Nicol. Garc. d. cap. 2. num. 88. Monet. d. g. 10. num. 9. Vnde his si minores sint 30. annis, & velint in publico, celebrique gymnasio Theologia, vel sacris Canonibus studere, tunc Ordinarium licentiam concedere, referunt decifum Nicol. Garc. d. c. 2. num. 82. & 86. Armendar. d. loco num. 121. Sanctarell. d. g. 3. num. 23. Ego ipse d. alleg. 56. num. 29. Quia tamen licentia illis non suffragatur ultra quinquennium impetrata à die, quo studere cepit, vt referunt decifum Nicol. Garc. d. p. 3. cap. 2. num. 101. & resolutum Less. de iustitia lib. 2. cap. 34. dub. 29. num. 163. in princ. Sanctarell. d. quest. 3. num. 27. Monet. d. quest. 10. num. 14. Armendar. d. loco num. 99. & 102. Ego ipse d. alleg. 56. num. 31.
60. Parochiales Ecclesias obtinentibus post Concil. Trident. studendi licentia, ac in absentia studiorum causa fructus percipiendi non datur, vt referunt decifum Nicol. Garc. p. 3. cap. 2. num. 84. Ego ipse de officio Parochi, cap. 8. num. 27. quia hodie per Concilium non admittuntur, nisi qui per concursum magis idonei fuerunt iudicati, ex eodem Garc. d. cap. 2. num. 81.
61. Et ideo Parochis non licet causa studiorum à suis parochialibus Ecclesijs post Concil. abesse, nec Episcopis licentias ad id concedere potest, illeque si concessa fuerint, non suffragantur, vt resolutum attestantur Trullench. d. §. 9. num. 3. vers. obtinentibus. Nicol. Garc. in addit. ad d. p. 3. cap. 2. num. 81. vbi etiam ait decifum, parochialis possessionem non posse denegari habenti cathedram in Vniuersitate pro interpretando iure Canonico, quia si non resideat, potest postea puniri.
62. Parochus verò ciuitatis poterit inibi in publica Vniuersitate S. Scripturam legere, ita tamen vt cura animarum per ipsum exercenda nihil detrimenti pauatur, ita referunt resolutum Aldian. citato loco num. 20.
63. Sed quando Parocho ex gratia conceditur per Sedem Apostolicam studendi facultas, vt fructus suos faciat, hæc in fine scripta exiguntur. Primum, vt studeat Theologia, aut iuri Canonico in celebri Vniuersitate. Secundum, vt non sit ætatis triginta annorum, nisi iam studia incepisset, & illa nondum absoluisset. Tertium ad quinquennium tantum à principio studij computandum, adiuncta clausula vt infra annum promoueatur. Quartum, vt interim cura animarum per idoneum vicarium ab ordinario eligendum, assignata illi congrua portione fructuum, exerceatur. Ita Nicol. Garc. d. p. 3. cap. 2. num. 81.

De Prædicationis munere exequendo, & licentia Superiorum ad id requisita.

CAPVT II.

- 1 Doctores de prædicationis munere agentes.
 - 2 Prædicare est præcipuum Episcoporum munus.
 - 3 Episcopus vel debet per seipsum prædicare, vel sumptibus suis alium conducere.
 - 4 Episcopus cum prædicat omnes silere debent. ibid.
 - 5 Prædicandi munus potest per Episcopum committi clerico, qui non sit in sacris.
 - 6 Prædicatorem deputandi munus pertinet ad Episcopum impeditum aliqua causa, ex delibatis in cap. inter cætera, de offic. ordin.
 - 7 Prædicatoris electio, & deputatio in cathedralibus semper spectat ad Episcopos. Limita vt num. 7.
 - 8 Capitulum in electione prædicatoris in Ecclesia cathedrali nihil potest.
 - 9 Prædicatorem in Ecclesia cathedrali sumptibus proprijs conducere debet Episcopus.
 - 10 Consuetudo immemorialis nominandi, vel presentandi prædicatorem Episcopo pro Ecclesijs inferioribus, non est sublata.
 - 11 Episcopus non potest compellere vniuersitatem ad præstandam solitam elemosynam prædicatori, si ipsum voluerit deputare.
 - 12 Consuetudo seruanda est, qua solent ex publico ciuitatis arario elemosynæ dari.
 - 13 Pensionarius non tenetur contribuere pro mercede concionatoris, vbi est consuetudo quod populus ealem impensam faciat.
 - 14 Curati cogendi sunt ad subeunda per seipsum, & non per substitutos ea munia ad quæ tenentur.
 - 15 Parocho per seipsum concionanti minime licet prætereendere elemosynam.
 - 16 Parochi per seipsum inter Missarum solemnias sermonem habere possunt, etiam quando Episcopus ipse prædicat.
- Pastores prædicandi officium non negligant, qui curare debent, vt diebus Dominicis, & festis sollempnibus, quantum fieri potest, verbum Dei populo prædicetur. ibid.

- 17 Regulares predicare volentes, à quibus licentiam habere debeant.
- 18 Regulares in Ecclesijs suorum Ordinum predicare volentes, non tenentur ab Episcopo licentiam obtinere, sed tantum à suis superioribus.
- 19 Episcopus si non modò benedictionem simpliciter non concesserit, verum etiam Regularibus prohibuerit quominus predicent in suis Ecclesijs, tunc illo contradicente predicare poterunt.
- 20 Licentia Episcopi requiritur ad hoc, vt Regulares predicare possint in Ecclesijs, quæ sui Ordinis non sunt, & eos examinare poteris.
- 21 Regulares predicantes in Ecclesijs quæ suorum Ordinum non sunt, absque licentia Episcopi, an ab eo puniri possint.
- 22 Gregorius XV.
- 23 Episcopus potest interdicerè Regulari ne predicet licentia non petita, etiam non reddita causa.
- 24 Predicatores errores, aut scandala disseminantes per Episcopum à predicatione interdicti debent.
- 25 Questores eleemosynarios abolendos precipit.

Quia verò Christianæ Reipub. non minùs necessaria est prædicatio Euangelij, quàm lectio, & hoc est præcipuum Episcoporum munus: statuit, & decrevit eadem Sancta Synodus, omnes Episcopos, & Archiepiscopos, Primates, & omnes alios Ecclesiarum Prælatos teneri per seiplos, si legitime impediti non fuerint, ad prædicandum sanctum Iesu Christi Euangelium. Si verò contigerit Episcopos, & alios prædictos legitimo detineri impedimento: iuxta formam generalis Concilij, viros idoneos assumere teneantur ad huiusmodi prædicationis officium salubriter exequendum. Si quis autem hoc adimplere contempserit, districtè subiaceat vitio. & Archiepiscopi quoque plebanis, & quicumque Parochiales, vel aliàs curam animarum habentes, Ecclesias quocumque modo obtinent, per se, vel alios id eos, si legitime impediti fuerint, diebus saltem Dominicis, & festis solemnibus plebes sibi commissas pro sua & earum capacitate pascant salutaribus verbis: docendo, quæ scire omnibus necessarium est ad salutem, annunciandoque eis cum breuitate & facilitate sermonis vitia, quæ eos declinare, & virtutes, quas sectari oporteat: vt penam æternam euadere, & celestem gloriam consequi valeant. Id verò si quis eorum præstare negligat, etiamsi ab Episcopi iurisdictione quauis ratione exemptum se esse prætenderet: etiam si Ecclesiæ quoniam modo exemptæ dicerentur, aut alicui monasterio, etiam extra diocesim existenti, forsan annexæ, vel vnitæ modò re ipsa in diocesi sint, prouida pastoralis Episcoporum sollicitudo non desit, ne illud impleatur: Paruuli petierunt panem, & non erat qui frangeret eis. Itaque vbi ab Episcopo moniti trium mensium spatio muneris suo defuerint, per censuras Ecclesiasticas, seu aliàs ad ipsius Episcopi arbitrium cogantur, ita vt etiam, si ei sic expedire visum fuerit, ex beneficiorum fructibus alteri, qui id præstet, honesta aliqua merces persoluatur, donec principalis ipse respiciens officium suum impleat.

Si quæ verò Parochiales Ecclesiæ reperiuntur subiectæ monasterijs in nulla diocesi existentibus: si Abbates, & regulares Prælati in prædictis negligent fuerint: à Metropolitanis, in quorum prouincijs dioceses ipsæ sitæ sunt, tanquam quo ad hoc, Sedis Apostolicæ delegatis, compellantur, neque huius decreti executionem consuetudo, vel exemptio, aut appellatio, aut reclamatio, siue recursus impedire valeat, quousque desuper à competenti iudice, qui summarie, & sola facti veritate inspecta procedat, cognitum & decisum fuerit. Regulares verò cuiuscumque Ordinis, nisi à suis Superioribus de vita, moribus & scientia examinati, & approbati fuerint, ac de eorum licentia, etiam in Ecclesijs suorum Ordinum, prædicare non possint: cum qua licentia personaliter se coram Episcopis præsentare, & ab eis benedictionem petere teneantur, antequam prædicare incipiant. In Ecclesijs verò quæ suorum Ordinum non sunt, vltra licentiam suorum superiorum, etiam Episcopi licentiam habere teneantur: sine qua in ipsis Ecclesijs non suorum Ordinum nullo modo prædicare possint, ipsam autem licentiam gratis Episcopi concedant.

Verò, quod absit, prædicator errores, aut scandala disseminauerit in populum, etiam si in monasterio sui, vel alterius Ordinis prædicet: Episcopus ei prædicationem interdicit. Quòd si hæreses prædicauerit, contra eum secundum iuris dispositionem, aut loci consuetudinem procedat: etiamsi prædicator ipse generali, vel speciali priuilegio exemptum se esse prætenderet, quo casu Episcopus auctoritate Apostolica, & tanquam Sedis Apostolicæ delegatus procedat. Curent autem Episcopi ne quis prædicator vel ex falsis informationibus, vel aliàs, calumniosè vexetur, iustamve de eis conquerendi occasionem habeat. **Caueant præterea Episcopi**, ne aliquam, vel eorum, qui cum sint nomine Regulares, extra claustra tamen, & obedientiam religionum suarum viuunt, vel Presbyterorum sæcularium: nisi ipsis noti sint, & moribus atque doctrina probati, etiam quorumlibet priuilegiorum prætextu in sua ciuitate, vel diocesi prædicare permittant, donec ab ipsis Episcopis super ea res, sancta Sedes Apostolica consulatur, à qua priuilegia huiusmodi, nisi tacita veritate, & expresso mendacio ab indignis extorqueri verisimile non est.

Questores verò eleemosynarij, qui etiam quæstuarij vulgo dicuntur, cuiuscumque conditionis existant, nullo modo nec per se, nec per alium prædicare præsumant: & contra facientes ab Episcopis, & Ordinarijs locorum, priuilegijs quibuscumque non obstantibus, opportunis remedijs omnino arceantur.

Indictio futuræ Sessionis.

Item hæc sacrosancta Synodus statuit, & decernit, primam futuram Sessionem tenendam, & celebrandam esse, die Iouis, feria quinta post festum beati Iacobi Apostoli.

Prorogata deinde fuit Sessio ad diem 13. mensis Ianuarij, 1647.

Barbof. Collect. in Concil. Trid.

B 3 Vide

a Infrà sess. 24. c. 2. de ref. b 11. Tol. c. 1.

c Concil. Later. sub Inn. 3. c. 10. c. inter cetera de offic. iud. ord. Vide post finem huius lib. d. Con. Cõst. 6. cap. 8. c. exijt. §. habetur etiam de ver. sig. & Conc. Later. vit. sess. 11. Hierem. Thren. 4.

e Conc. Lat. vit. sess. 17. de modo præd.

f cap. excommunicamus §. quia verò de hæc. infrà sess. 24. c. 4. de reformatione.

g Concil. Later. sub Innoc. 3. c. 62. c. cum ex eo. de penis. & remiss. Cle. a. bulionibus eo tit. infrà sess. 22. de reformatione. cap. vt officium §. compellend. de hæret. 16.

1. **V**ide Paul. Fusc. de visitat. lib. 2. cap. 20. nu. 23. Sbroz. de officio vicarij lib. 2. cap. 21. Marc. Ant. Genuent. in man. Prælatorum. cap. 32. Steph. Quarant. in summ. Bullarj 5. verb. Prædicator. Valer. Reginald. in praxi fori pœnit. lib. 18. num. 118. cum seqq. Stephan. Gratian. discip. forens. cap. 393. Piafec. in praxi Episcop. p. 2. c. 3. n. 16. Lauret. de Franchis de controu. inter Episc. & Regul. 6. vers. 1. Fr. Ioan. de la Cruz de statu Religion. lib. 1. cap. 7. dub. 2. Campan. in diuers. iuris Canon. rub. 12. cap. 13. num. 6. cum seqq. Armendar. in addit. ad recopil. legum Nauarræ. lib. 4. tit. 30. l. 3. de prædicatoribus sacra Scriptura. Franc. Leo in thesauro fori Eccles. p. 1. cap. 8. à princip. Fr. Ludouic. Miranda in man. Prælatorum to. 1. q. 50. art. 2. nouissime Stephan. VVeyms ad 24. constitutiones ex iure antiquo desumptas, & per Concil. Trident. innouatas, consil. 5. pag. 40. cum seqq. vbi innouatur cap. inter cetera, de offic. Ordin. per decretum in præsent. Trullench in Decal. lib. 3. cap. 1. dub. 2. num. 9. Tambur. de iure Abbat. tom. 3. dist. 59. l. 1. a. num. 58. Metipsum de officio. & potest. Episcopi p. 3. alleg. 76. & de officio & potest. Parochi. p. 1. cap. 14. & infra à sess. 24. de reform. cap. 4.
2. **a** Et hoc est præcipuum Episcoporum munus.] Ita Campan. in diuers. iuris Canon. rub. 12. c. 13. n. 13. Ego ipse d. allegat. 76. num. 1. & infra à sess. 24. de reform. c. 4. num. 2. Steph. VVeyms citato loco num. 1. Intellige, in propria diœcesi, quia extra illam non conceditur prædicatio Episcopo, cum possit prohiberi ab Ordinario, cuius est diœcesis, ita Fusc. d. cap. 20. num. 23. Piafec. d. cap. 3. num. 16. vbi ait sic fuisse per Clementem VIII. resolutum, Aloyf. Ricc. in decis. curia Archiep. Neapol. decis. 130. p. 2. & in praxi rerum fori Eccles. decis. 543. in 1. edit. alias resol. 465. per tot. Campan. d. cap. 13. n. 7. in princ. Stephan. Gratian. d. cap. 393. a. num. 9. vbi num. 11. resolutum privilegium Episcoporum, vt per vniuersum mundum possint prædicare, iuxta illud Matth. 9. Marc. ult. in cap. in nouo 21. dist. intelligi, nisi in alienis diœcesibus prohibeantur ab Episcopis locorum, quasi potestas prædicandi intelligenda sit in proprio populo, non in alieno, Fusc. d. cap. 20. n. 23. in fine. Ego ipse d. allegat. 76. num. 3. Stephan. VVeyms d. loco num. 8.
3. **β** Omnes Episcopos, &c.] Vnde Episcopum vel debere per se ipsum prædicare, vel sumptibus suis alium conducere, refert decisum Aldan. in compend. Canon. decis. lib. 1. tit. 4. num. 1. quia dum legitimo desinentur impedimento, tenentur assumere alios ad huiusmodi prædicationis officium salubriter exequendos idoneos, potentes in opere, & sermone, cap. inter cetera, de offic. Ordin. hic innouatum, Stephan. VVeyms d. loco num. 2. Sed cum prædicauerit Episcopus, omnes prædicatores silere debent, illisque poterit inhiere, vt eo tempore à prædicatione abstineant, ex eod. Aldan. d. tit. 4. num. 2. vbi refert ita resolutum in Bituntina 17. Februarij, & 2. Martij 1629, nisi prædicare volens esset Parochus in sua propria Ecclesia, vt infra videbimus num. 16.
4. **γ** Viro idoneo assumere teneantur.] Dummodo sint clerici saltem in minoribus Ordinibus constituti, potest enim prædicandi munus committi per Episcopum etiam clerico, qui non sit in Sacris, vt resoluunt Rendina in promptuario recept. sent. tom. 1. tit. 17. num. 24. Sayr. in floribus decis. sub tit. de tempor. Ordin. decis. 2. Armendar. d. loco num. 36. Postquam de officio curati cap. 3. num. 14. in fine, Vgolin. de officio Episcopi, cap. 42. §. 2. num. 1. Ego ipse d. allegat. 76. num. 45. sed non laico, ex Concil. Lateranens. sub Leone X. sess. 11. Aldan. d. tit. 4. num. 3. vbi testatur ita decisum sub die 23. Iunij 1580.
5. Munus deputandi prædicatorem pertinere ad Episcopum impeditum aliqua causa, ex delibatis in cap. inter cetera, de offic. ordinarij, nisi in contrarium sit consuetudo ab immemoriali tempore, referunt decisum Zerol. in praxi Episcop. p. 1. verb. prædicatio. §. 7. Franc. Leo. d. cap. 8. sub num. 4. Armendar. d. loco num. 2. Campan. d. cap. 13. num. 14.
6. In Ecclesijs verò Cathedralibus semper spectat ad solos Episcopos electio, & deputatio prædicatoris, nulla habita ratione cuiuscunque consuetudinis, etiam immemorabilis, qua talis deputatio Capitulo, vel Episcopo vnà cum Capitulo, siue de eius consilio, aut cuius alteri competeret, prout testatur resolutum Armendar. d. loco num. 3. quem refero Ego ipse d. allegat. 76. num. 6. refert ipsam declarationem nouissime Stephan. VVeyms d. loco num. 10. vbi attestatur ex suo voto per sacram Congr. Illustrissim. DD. Cardin. Concilij Trident. Interpretum inter plures alias questiones controuersas decisum, & declaratum extitisse quoad deputationem Concionatoris in Ecclesia Cathedrali Tornacensi, spectare illam ad eundem Episcopum, etiam non obstante contraria consuetudine immemorabili, subditque quòd Capitulum, vel canonici se non possunt de cetero intrmittere in huiusmodi deputationem, neque aliquem ad prædicandum in Cathedrali deputare, vel admittere, contradicente, vel inconsulto Episcopo, & nequidem ex prædicatoribus ab ipso Episcopo aliàs approbatis.
7. Erit tamen in optione Episcopi, vtrum ipse malit prædicatorem in sua Cathedrali eligere, aut deputare, quando populus illum etiam ab immemorabili tempore eligere, & nominare consueuisset, vel prædictam nominationem ex immemorabili consuetudine relinquere; ita tamen vt Episcopus electionem deputationemque prædicatoris erogando non compellat. Sin verò populum prædicta facultate eligendi prædicatorem Episcopus vt sinat, eundem populum cogere potest ad eas impensas, & eleemosynas prædicatori præstandas, quas ipse populus in hanc causam præstare solitus est, vt refert decisum Armendar. d. loco num. 11. vbi num. 17. pariter dicit resolutum, in electione Episcopi esse prædicatorem in sua Cathedrali deputare, quando aliàs pertineret ad populum ex immemorabili consuetudine, & tunc non posse Episcopum compellere populum ad solitam eleemosynam, & impensas prædicatori præstandas, secus si Episcopus sineret vt populus nominaret, & solitus esset præstare, refero ego ipse d. alleg. 76. num. 11. & nouissime Stephan. VVeyms d. loco num. 11. & 12.
8. Capitulum in electione prædicatoris in Ecclesia Cathedrali nihil potest, ex Armendar. d. loco num. 21. quem refero d. alleg. 76. num. 7.
9. Sumptibus proprijs conducere debet Episcopus prædicatorem in Ecclesia Cathedrali, non obstantibus quibuscunque consuetudinibus, & immunitatibus, vt refert Armendar. d. num. 5. vbi num. 16. ait, sic decreuisse Pium V. subditque postea Gregorium XIII. statuisse deinceps rationem habendam esse consuetudinis immemorabilis, & Episcopum hac ratione posse cogere.
10. In Ecclesijs verò inferioribus non est, sublata immemorabilis consuetudo nominandi, vel præsentandi prædicatorem Episcopo pro illis Ecclesijs, ex Armendar. d. loco num. 15. prope fin. nouissime Stephan. VVeyms vbi sup. num. 13. Et vbi in eis vigerit consuetudo, quòd populus soluat concionatori, ea seruanda est, nisi forsitan facultas nominandi prædicatorem vniuersitati ab immemorabili tempore competeret, & Episcopus talem nominationem sibi vendicauerit, vt refert decisum idem Armendar. d. loco num. 22. quem cito d. allegat. 76. num. 12.
11. Episcopus enim non potest compellere vniuersitatem ad præstandam solitam eleemosynam prædicatori, si ipsum prædicatorem voluerit deputare, secus verò si sinat vniuersitatem, vt consueuit, eligere sibi prædicatorem, ab ipso tamen approbandum: si verò adesset consuetudo immemorabilis quòd vniuersitas soluat, & Episcopus eligat, tunc ea seruanda erit. Ita Aldan. d. tit. 4. num. 5. vbi ait sic fuisse decisum in Ariminens. 29. Octobris 1585, & in Conuersan. 17. Maij 1588.
12. Si ex publico ciuitatis ærario concionatori solent eleemosynæ dari, ea consuetudo seruanda est, vt referunt decisum Galet. in margarita casuum conscient. verb. Prædicare. Armendar. d. loco num. 24.
13. Pensionarius non tenetur contribuere pro mercede concionatoris præsertim vbi est consuetudo quòd populus talem impensam faciat, ita testatur resolutum Armendar. d. loco num. 23. & 25. quem refero Ego ipse d. alleg. 76. num. 13.
14. **δ** Archiepiscopi verò quoque, &c.] Cogendi sunt igitur Curati ad subeunda per seipfos, & non per substitutos, ea munia ad quæ tenentur: tolerandum autem vt per substitutum suppleant in illis tantum casibus, quibus expressis verbis canonum, decretorumve Concilij permittuntur.

sum est eis, ut per vicarios, coadiutores, vel substitutos possint officio suo fungi. Ita refert decimum Aldan. d. sit. 4. num. 6.

15. Parocho per se ipsum concionanti minime licet, prae-textu cuiuscumque paupertatis, pretendere sibi praestari eleemosynam solitam dari praedicatoribus alias ab vniuersitate electis. Ita Aldan. d. sit. 4. num. 8. vbi refert decimum in Vestana 20. Martij 1621. & illius memini de officio, & potest. Parochi, cap. 14. num. 7.

16. Parocho per se ipsos inter Missarum solemnia sermone habere possunt, etiam quando Episcopus ipse praedicat. Ego ipse d. cap. 14. num. 3. vbi assero sic fuisse resolutum in Terulen. 11. Junij 1631. cuius memini in tract. de Praeceptoribus, & Lezana in sum. quest. Regular. c. 20. num. 6.

Diebus saltem dominicis, & festis solemnibus, &c. Debet ergo Pastore praedicandi officium non negligere, & curare, ut diebus Dominicis, & festis solemnibus, quantum commodè fieri possit, verbum Dei populo praedicetur; ut per Suar. de Relig. tom. 1. lib. 2. de diebus festis c. 16. num. 7. vbi aduertit Concilium in praesenti, & in c. 4. sess. 24. de reform. non videri tam rigorose ac praecise id praecipere, ut peccare grauius ceantur, si interdum, vel saepius illud omitant, quia non vult Concilium verbis tantam obligationem indicantibus, sed mandata ut id faciant illis diebus, & alijs per Quadragesimam, & Aduentum, si ita oportere duxerint, & deinde, & alijs quotiescumque id oportuerit fieri indicauerint.

17. Regulares vero cuiuscumque Ordinis, &c. Vide Fr. Emman. quest. regul. tom. 3. quest. 32. art. 1. cum seqq. Vgo. lin. de potestate Episcopi, cap. 42. §. 2. num. 4. Fr. Ludouic. Miranda in man. Pral. tom. 1. quest. 50. art. 2. Campan. d. cap. 13. à num. 6. Valer. Reginald. in praxi fori panit. lib. 18. num. 123. Aloyf. Ricc. in praxi aurea resolut. 290. Homobon. de Bonis de examine Ecclesiast. tract. 2. cap. 3. quest. 36. Portel. in dubijs Regul. verb. Praedicatorum, Hieron. Roderic. in compend. quest. regul. resolut. 112. de Praedicatoribus, metipsum d. alleg. 76. num. 18. Marcel. Vulpe in praxi iudic. fori Eccles. c. 42. num. 3. vbi num. 4. subdit quod possunt Episcopi compellere Regulares ad emittendam professionem Fidei antequam praedicationis munus incipiant, si ita ipsi Episcopo videbitur.

18. Regulares in Ecclesijs suorum Ordinum praedicare volentes, non tenentur ab Episcopo licentiam obtinere, sed tantum à suis Superioribus de vita, moribus, & scientia examinari, & approbari debent, ac ab eo habere licentiam, & cum ea se personaliter coram Episcopo praesentare, ab eoque petere benedictionem, tamen eam minime obtinuerint, ita Fr. Emman. quest. Regul. tom. 3. quest. 32. art. 5. Valer. Reginald. in praxi fori panit. lib. 18. num. 123. Aloyf. Ricc. in praxi rerum fori Eccles. resolut. 633. in 2. edit. & in decis. Curia Archiep. Neapol. decis. 219. part. 2. Galet. in margarita casuum conscientia, verb. licentia, Armendar. in addit. ad recop. legum Navarrae, lib. 2. tit. 18. l. 7. de Relig. num. 56. Ego ipse d. alleg. 76. num. 19. vbi num. 20. cum Ludou. Miranda in man. Pral. tom. 1. q. 50. art. 3. conclus. 1. aduero decreto Concil. sess. 24. de reform. cap. 4. de non praedicando, contradicente Episcopo, quoad Regulares intelligendum esse ad limitandum de illo tempore, & hora, qua Episcopus praedicare voluerit, aut coram se facere solemniter praedicari, non verò alias, ne contrarij videatur textus, in praesenti concedenti Praedicatoribus Regularibus in Ecclesijs suorum Ordinum cum sola Episcopo benedictione posse praedicare, etiam non habita expressa licentia.

19. Quod adeo verum est, sufficere benedictionem petitam, licet non obtentam, ita tamen ut si Episcopus non modo benedictionem simpliciter non concesserit, verum etiam Regularibus prohibuerit quominus praedicent, tunc illo contradicente in sui quidem Ordinis Ecclesijs licet illis praedicare, quemadmodum S. Concil. Trident. decretis salubriter est cautum, Aldan. d. sit. 4. num. 10. vbi refert ita censuisse S. Congr. negotijs Episcoporum, & Regularium praeposita, sub die 30. Ianuarij 1629.

20. In ijs verò Ecclesijs, quae sui Ordinis non sunt, ultra licentiam suorum Superiorum etiam requiritur Epi-

scopi licentia obtenta, ut per hunc textum tradunt Aldan. d. loco, Hieron. Roder. in compendio quest. Regul. resolut. 112. num. 2. Et hoc casu posse Episcopum examinare Regulares huiusmodi praedicare volentes in Ecclesijs, quae non sunt suorum Ordinum, tenet Aldan. d. loco, asserens sic fuisse resolutum in Vgentin. 22. Ianuarij 1628. quicquid dixerint Henric. in sum. lib. 10. c. 23. in commento, litt. L. Fr. Ludouicus Miranda d. q. 50. artic. 2. concl. 1. in med. Campan. d. cap. 13. num. 9. Hieron. Roderic. d. num. 2. in fine.

Regulares, qui absque licentia Episcopi praedicauerint in Ecclesijs, quae suorum Ordinum non sunt, tamen decreto Concil. in praesenti contrafecerint, non possunt tamen puniri ab Episcopo, sed tantum à suis Superioribus Regularibus. Ita decimum reseruit Quarant. in summa Bullarj, verb. privilegia Regularium, Zerolin praxi Episcopi. p. 1. verb. excommunicatio causa materialis, §. 4. Piafec. in sum. praxi part. 2. cap. 3. num. 41. vers. Praedicatorum, Campan. d. cap. 13. num. 10. Portel. in dub. Regular. verb. Praedicatorum, num. 1. Hieron. Roder. d. resolut. 112. num. 3. Aloyf. Ricc. in praxi aurea, resolut. 401. vbi de pena Regularis praedicatorum in aliena diocesi cum licentia Episcopi, absque tamen licentia sui Superioris.

Sed hodie per constit. Gregorij XV. incip. Insuperabili sub dat. 9. Februarij 1622. contrarium est dicendum: verba autem dictae constit. sunt quae sequuntur: Ac demum habeat Episcopus auctoritatem coercendi, ac puniendi quoscumque exemptos, tam saeculares, quam Regulares, qui in alienis Ecclesijs, quae suorum Ordinum non sunt, absque Episcopi licentia, & in Ecclesijs suis, aut suorum Ordinum, non petita illius benedictione, aut ipso contradicente, praedicare presumpserint. Et illos coercere, & punire posse etiam censuris Ecclesiasticis, sicut declaratum per S. D. N. Urbanum VIII. in quadam constit. in forma Breuij, directa Episcopo Giennen. sub dat. 30. Ianuarij 1629.

Si praesentatus Ordinatio fuerit praedicator idoneus, non est illi deneganda licentia, ut refert decimum Armendar. d. l. 3. de praedicatoribus sacrae Scripturae, num. 8. Potest tamen Episcopus interdicare Regulari ne praedicet licentia non petita, etiam non reddita causa, sicut testatur resolutum Fr. Leo d. p. 1. c. 8. n. 9. Piafec. d. p. 2. c. 3. n. 41. vers. Item, Ego ipse d. alleg. 76. n. 28. nam licet Ordinarius ad libitum, & sine rationabili causa suspendere non possit à praedicatione, ex eodem Armendar. d. loco nu. 9. quem refero d. alleg. 76. num. 21. si nihilominus suspendat, non tenetur cautam exprimere, quare ad hoc prohibendum moueatur ut dicunt decimum Franc. Leo d. cap. 8. num. 9. Campan. d. cap. 12. num. 8. Ego ipse d. loco, num. 22.

Si verò, quod absit, &c. Ex hoc decreto praedicatorum errores, aut scandala disseminantes, per Episcopum à praedicatione interdicti debent: si autem haereses praedicaerint, contra eos etiam quomodolibet exemptos, tanquam Sedis Apostol. delegatus secundum iuris dispositionem, & loci consuetudinem procedere valet, curando tamen ne falsis informationibus, vel alijs calumniose aliquis eorum vexetur, ita Fr. Emman. quest. regul. tom. 2. q. 32. art. 8. Fr. Leo d. p. 2. cap. 2. num. 61. Fr. Ludouic. Miranda d. q. 50. art. 7. Campan. d. c. 13. n. 21. Galet. in margarita casuum conscientia, verb. praedicare, vlt. Portel. in verb. praedicatorum, num. 12. Hieron. Roderic. d. resolut. 112. num. 12. Ego ipse d. alleg. 76. num. 48. & 49. Marcel. Vulpe in praxi iud. fori Eccles. c. 42. num. 13. in fine, vbi ait posse Episcopos procedere contra Regulares errores praedicatorum, & num. 14. contra eos, qui relationes, aut miracula non authentica praedicaerint. Tambur. d. tom. 3. disp. 5. q. 11. num. 60.

Caueant praeerea Episcopi, &c. Vide Ludouic. Miranda d. art. 7. ad fin. Hieron. Roderic. d. resolut. 112. num. 13. Fr. Emman. quest. regul. tom. 3. quest. 32. art. 9.

Questores vero eleemosynarj, &c. Vide Nauar. de indulgent. not. 31. à num. 46. Paul. Fufc. de visit. lib. 1. cap. 30. num. 36. Henric. in sum. lib. 7. c. 29. à princip. Cened. in collect. ad Sextum, collect. 9. Fr. Emman. d. q. 32. art. 11. Jul. Lauer. de indulgent. p. 2. cap. 13. Aloyf. Ricc. in praxi aurea, resolut. 290. Hieron. Roderic. d. resolut. 112. num. 15. metipsum de officio, & potest. Episcopi. p. 3. alleg. 109. & infra sess. 21. de reform. c. 9.

